

Τετάρτη, 30 Μαρτίου 2016

**Προς: Πρόεδρο Βουλής
κ. Νικόλαο Βούτση**

Θέμα: Πρόταση για τη σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής για τη διερεύνηση των αιτιών επιβολής τραπεζικής αργίας και κεφαλαιακών περιορισμών, υπογραφής του 3^{ου} Μνημονίου και ανάγκης νέας ανακεφαλαιοποίησης των πιστωτικών ιδρυμάτων.

Κατά τον πρώτο χρόνο διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ / ANEL, και ειδικά το 1^ο επτάμηνο του 2015, η οικονομία της χώρας «περιπλανήθηκε» βυθιζόμενη.

Οι ευθύνες της Κυβέρνησης για τον εκτροχιασμό της οικονομίας, για την επιβολή τραπεζικής αργίας και κεφαλαιακών περιορισμών, για την υπογραφή του 3^{ου} Μνημονίου και για την ανάγκη νέας ανακεφαλαιοποίησης των πιστωτικών ιδρυμάτων είναι τεράστιες.

Και αυτό γιατί η Κυβέρνηση, μεταξύ άλλων:

Επέλεξε να μην ολοκληρώσει την αξιολόγηση του τότε υφιστάμενου προγράμματος.

Επέλεξε να μην χρησιμοποιήσει τους υφιστάμενους και διαθέσιμους χρηματοδοτικούς πόρους που είχε τότε στη διάθεσή της.

Αγνόησε και αδιαφόρησε για τους Ευρωπαϊκούς κανόνες διαπραγμάτευσης.

Κινήθηκε στη λογική της εσκεμμένης «πολιτικής διαπραγμάτευσης», υποτιμώντας την τεχνοκρατική διαπραγμάτευση.

Επέλεξε να επιτρέψει τη λήξη του παραταθέντος προγράμματος και να βρεθεί το ελληνικό δημόσιο εκτός προστασίας οιοδήποτε χρηματοδοτικού προγράμματος.

Αυτές όμως οι πράξεις και παραλείψεις της κυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑ και ANEL φαίνεται ότι εντάσσονταν σε ένα «σχέδιο», τουλάχιστον από μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου, καθώς:

1. Ο πρώην Υπουργός Οικονομικών Ιωάννης Βαρουφάκης σε συνέντευξή του στον τηλεοπτικό σταθμό «ΣΚΑΙ» (20.01.2016) δήλωσε ότι:

α) Ο Πρωθυπουργός Αλ. Τσίπρας είχε συγκροτήσει ομάδα προκειμένου να μελετήσει ένα σχέδιο για να αντιμετωπίσει το ενδεχόμενο «εκπαραθυρώσεως», όπως ο ίδιος λέει, της Ελλάδος από το ευρώ.

β) Ότι η Κυβέρνηση είχε εκ των προτέρων γνώση περί του επικείμενου κλεισίματος των τραπεζών.

γ) Ότι εξεταζόταν το ενδεχόμενο αναδιάρθρωσης των ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου που διακρατούντο από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, είχε δε ετοιμαστεί και η σχετική υπουργική απόφαση.

δ) Ότι υπήρχε προετοιμασία για παράλληλο σύστημα πληρωμών, δηλαδή για έκδοση νομίσματος.

2. Ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος κ. Ι. Στουρνάρας δήλωσε σε συνέντευξή του (13.01.2016) ότι είχε πληροφόρηση για σχέδια εισβολής στο νομισματοκοπείο και δημιουργίας ενός άτυπου διπλού νομίσματος. Περαιτέρω ότι έχει προειδοποιήσει την Κυβέρνηση - και μάλιστα προειδοποιούσε κάθε εβδομάδα - για τον κίνδυνο κλεισίματος των Τραπεζών, αφού η «διαπραγμάτευση της Κυβέρνησης δεν ήταν συμβατή με τον στόχο παραμονής μας στην Ευρωζώνη».

3. Δημοσιεύματα (15.01.2016) αναφέρουν ότι ο Πρωθυπουργός είχε λάβει μέτρα για την φύλαξη του νομισματοκοπείου, χωρίς αυτά να διαψευσθούν.

Το αποτέλεσμα όλων αυτών των πράξεων και παραλείψεων της Κυβέρνησης ήταν, μέρα με την ημέρα, η κατάσταση να επιβαρύνεται. Η χώρα πέρασε σε συνθήκες υψηλού κινδύνου. Βρέθηκε με πιεστικές και διαρκώς αυξανόμενες χρηματοδοτικές ανάγκες και με διευρυνόμενο δημοσιονομικό κενό. Σε συνθήκες ύφεσης και χρηματοπιστωτικής ασφυξίας, με κλειστές τράπεζες. Χωρίς Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Στήριξης, χωρίς χρόνο, χωρίς συμμάχους, χωρίς αξιοπιστία.

Σ' αυτό το περιβάλλον, η Κυβέρνηση, μέσα από ένα καθοδικό σπινάλ διαρκών αναδιπλώσεων, κατέληξε, με τους εταίρους και δανειστές, στην υπογραφή του 3^{ου} Μνημονίου. Αποτέλεσμα επώδυνο. Πιο επώδυνο από αυτό που θα μπορούσε να επιτευχθεί πριν τη διεξαγωγή του δημοψηφίσματος, και πολύ πιο επώδυνο από αυτό που θα μπορούσε να επιτευχθεί πριν από ορισμένους μήνες, στις αρχές του 2015. Όταν και δεν υπήρχε σκέψη για νέο Μνημόνιο.

Δυστυχώς, τα λάθη της Κυβέρνησης, οι χειρισμοί της και οι παλινωδίες της επέφεραν τεράστιο, μετρήσιμο κόστος στη χώρα και στην οικονομία. Ενδεικτικά, το 2015:

- Η οικονομία επέστρεψε στην ύφεση.
- Η τάση αποκλιμάκωσης της ανεργίας συρρικνώθηκε.
- Η δημόσια οικονομία κινήθηκε σε οριακές καταστάσεις.
- Η πραγματική οικονομία, λόγω και των κεφαλαιακών περιορισμών, επιβαρύνθηκε.
- Οι επιχειρηματικές προσδοκίες και η καταναλωτική εμπιστοσύνη επιδεινώθηκαν.
- Οι ληξιπρόθεσμες οφειλές του Δημοσίου προς τον ιδιωτικό τομέα, αλλά και του ιδιωτικού τομέα προς το Δημόσιο, διογκώθηκαν.
- Η φτώχεια διογκώθηκε και το διαθέσιμο εισόδημα συρρικνώθηκε.
- Οι καταθέσεις νοικοκυριών και επιχειρήσεων υποχώρησαν.
- Οι τράπεζες χρειάστηκαν μια νέα ανακεφαλαιοποίηση.

Ανακεφαλαιοποίηση που έχει επιφέρει μεγάλο κόστος στους φορολογούμενους, αβεβαιότητα στους εργαζόμενους στις τράπεζες και τεράστια ζημία στους μετόχους των πιστωτικών ιδρυμάτων, μικρούς και μεγάλους, ιδιώτες και Δημόσιο. Ενδεικτικά:

1^{ον}. Η ανακεφαλαιοποίηση προσέθεσε νέο κόστος στο Δημόσιο και αύξησε το δημόσιο χρέος.

2^{ον}. Η ανακεφαλαιοποίηση απαξίωσε τις προηγούμενες αυξήσεις μετοχικού κεφαλαίου. Το κόστος για τους παλαιούς επενδυτές, μικρούς και μεγάλους, είναι τεράστιο.

3^{ον}. Η ανακεφαλαιοποίηση σχεδόν εκμηδένισε την αξία του χαρτοφυλακίου του ΤΧΣ, δηλαδή των μετοχών που κατείχαν ουσιαστικά οι Έλληνες φορολογούμενοι μέσω του Δημοσίου. Και αυτό εξαιτίας τόσο της δραματικής μείωσης των ποσοστών συμμετοχής του στις τράπεζες όσο και της «εξαέρωσης» των τραπεζικών μετοχών. Το πραγματικό κόστος για τους Έλληνες φορολογούμενους είναι τεράστιο. Και το δυνητικό κόστος ακόμη μεγαλύτερο, αφού έχει ουσιαστικά χαθεί η δυνατότητα ανάκτησης του αρχικού ποσού της επένδυσης.

4^{ον}. Η ανακεφαλαιοποίηση άλλαξε την ιδιοκτησιακή δομή των τραπεζών, σε εξαιρετικά χαμηλό τίμημα και συρρίκνωσε την Ελληνική ιδιωτική συμμετοχή. Οι νέοι ιδιοκτήτες των τραπεζών, κυρίως ξένοι ιδιώτες επενδυτές και hedge funds, απέκτησαν το μεγαλύτερο μέρος του Ελληνικού

τραπεζικού συστήματος, και φυσικά τον έλεγχο του, καταβάλλοντας, συνολικά, μόλις περίπου 5,3 δισ. ευρώ.

5^ο. Η ανακεφαλαιοποίηση τροποποίησε, επί το δυσμενέστερο, τα σχέδια αναδιάρθρωσης των πιστωτικών ιδρυμάτων. Το αποτέλεσμα είναι να προβλέπεται συρρίκνωση του δικτύου των τραπεζών και σημαντικές μειώσεις προσωπικού, που θα ξεπεράσουν τα 4.000 άτομα. Αλλά και να «χαθούν» αξιόλογα περιουσιακά στοιχεία των τραπεζών, όπως είναι η Finansbank στην περίπτωση της Εθνικής Τράπεζας.

6^ο. Η ανακεφαλαιοποίηση είχε κόστος για τους φορολογούμενους και μέσω της μετατροπής των προνομιούχων μετοχών που κατείχε το Δημόσιο στην Εθνική Τράπεζα σε κοινές.

7^ο. Εγείρονται σημαντικά ερωτηματικά για την υπό εξέλιξη ανακεφαλαιοποίηση της Τράπεζας Αττικής. Ερωτήματα που έχουν να κάνουν, κυρίως, με την τιμή στην οποία πραγματοποιήθηκε η αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της Τράπεζας Αττικής, με τη συμμετοχή ΔΕΚΟ, ασφαλιστικών ταμείων και φορέων του Δημοσίου στην ανακεφαλαιοποίηση, με τη διαδικασία που ακολουθήθηκε προκειμένου να αποφασίσουν οι φορείς τη συμμετοχή τους, με το τεράστιο κόστος που έχουν επωμιστεί σήμερα αυτοί οι φορείς από τη συγκεκριμένη επένδυση.

Κατόπιν όλων των ανωτέρω, προτείνουμε τη σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής, κατά το άρθρο 68 του Συντάγματος και 144 και επόμενα του Κανονισμού της Βουλής των Ελλήνων, για να διερευνήσει αν υπήρχε σχέδιο εξόδου της χώρας από το ευρώ δια της εκδόσεως παραλλήλου νομίσματος και κουρέματος των ομολόγων που ευρίσκετο εις χείρας της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και εισβολής στο νομισματοκοπείο στο οποίο συμμετείχαν Υπουργοί της προηγούμενης Κυβέρνησης, αν ήταν σε γνώση του σχεδίου αυτού ο Πρωθυπουργός, όπως οι ίδιοι ισχυρίζονται ή ενεργούσαν άνευ εντολής του, εάν υπήρχαν προπαρασκευαστικές ενέργειες ή και αρχή εκτελέσεως αυτών των σχεδίων και τέλος αν η Κυβέρνηση γνώριζε ότι επέκειτο «κλείσιμο» των τραπεζών και με τις ενέργειες ή παραλείψεις της επέφερε την συνέπεια αυτή, δηλαδή την επιβολή κεφαλαιακών περιορισμών, την υπογραφή του 3^{ου} Μνημονίου και την ανάγκη νέας ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών με όλες τις δυσμενείς συνέπειές της για την Ελληνική οικονομία και την Ελληνική κοινωνία.

Επειδή η πρόταση αυτή υπογράφεται από τον απαιτούμενο (κατά το άρθρο 144 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής) αριθμό Βουλευτών και επειδή πληρούνται οι απαιτούμενες προϋποθέσεις, ζητάμε να συγκληθεί η Ολομέλεια της Βουλής των Ελλήνων, προκειμένου να ληφθεί απόφαση για τη σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής με το προτεινόμενο, ως παραπάνω, αντικείμενο έρευνας.